

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/104/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125346881
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6125346881.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., proti žalovanému D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX XX, XXX XX C., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č. k. 6C/32/2025-16 zo 4. augusta 2025, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zakázať žalovanému vykonať akékoľvek kroky smerujúce k vystaňovaniu žalobkyne (navrhovateľky) z bytu nachádzajúceho sa na adrese E. X. XXXX XX F. C., vo výlučnom vlastníctve žalovaného a zároveň určiť, že žalobkyňa je oprávnená byť žalovaného užívať spolu s ich spoločným synom G. B., nar. XX.XX.XXXX až do skončenia jeho denného štúdia na strednej škole.

1.1 Dôvodom zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa dôvodov napadnutého rozhodnutia bolo nesplnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia ustanovených v § 324, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c) a písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), medzi ktoré patrí existencia takého nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana a potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, prípadne obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd prvej inštancie vysvetlil, že neodkladné opatrenie slúži na dočasnú úpravu pomerov strán do času, kým nie je rozhodnuté vo veci samej. Vo výnimočných prípadoch je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov aj samotným neodkladným opatrením. Žalobkyňa odôvodňovala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obavou, že po dovŕšení plnoletosti spoločného syna so žalovaným bude musieť opustiť byt, v ktorom v súčasnosti so synom býva a zmena bydliska by výrazne narušila stabilitu a zázemie ich syna, ktorý nie je schopný samostatne fungovať bez jej starostlivosti. Sám žalovaný vyhlásil, že po dovŕšení plnoletosti syna bude musieť žalobkyňa predmetný byt opustiť, pritom žalovaný v označenom byte nebýva, má zabezpečené bývanie so svojou partnerkou v jej byte. Tvrdila, že voči žalovanému je vedené trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Z takéhoto opisu rozhodujúcich skutočností nedokázal súd prvej inštancie vyvodiť, akému nároku žalobkyne sa má poskytnúť dočasná ochrana, z akého základného práva odvodzuje žalobkyňa potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu a akého práva by sa žalobkyňa mienila domáhať vo veci samej. Súd vyhodnotil, že starostlivosť žalobkyne o syna nezakladá jej právo užívať byt vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Z opisu skutkových okolností nevyplýva, že by žalobkyňa mala k označenému bytu vlastnícke právo, právo vyplývajúce z nájmovej zmluvy, prípadne dohody o prenechaní bytu do bezplatného užívania, či inej zmluvy uzavretej so žalovaným ako vlastníkom bytu, či už písomne, ústne alebo konkludentne. Žalobkyňa nepreukázala žiadne oprávnenie na užívanie bytu žalovaného. Podľa názoru súdu prvej inštancie nebola splnená ani druhá zákonná podmienka pre vyhovie

návrhu žalobkyne a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov, keď žalovaný nevyzval žalobkyňu na vypratanie predmetného bytu, takáto požiadavka bola podľa návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zatiaľ len avizovaná do budúcnosti k času dosiahnutia plnoletosti spoločného dieťaťa strán sporu, t. j. k XX.XX.XXXX.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie napadla odvolaním žalobkyňa odôvodňujúc ho odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b) a f) Civilného sporového poriadku, ktoré spresnila ako dôvody nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Za nesprávny názor súdu prvej inštancie označila, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva, akému nároku má byť poskytnutá dočasná ochrana a z akého základného práva odvodzuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Tvrdila, že nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana, vyplýva z § 24 ods. 1 a § 28 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, podľa ktorých je rodič povinný a oprávnený sa starať o dieťa a zabezpečovať mu bývanie a starostlivosť. Ide aj o ochranu práv dieťaťa podľa článku 41 ods. 4 Ústavy SR (starostlivosť o deti a ich výchovu je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú starostlivosť a výchovu) a podľa článku 3 ods. 1 a článku 27 Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý garantuje právo dieťaťa na primeranú životnú úroveň a bývanie. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení je súd povinný prihliadať v zmysle § 5 Zákona o rodine na najlepší záujem dieťaťa. Ujma jej hrozí zámerom žalovaného vystať ju a syna z bytu bez poskytnutia náhradného bývania. Ak sa tak stane pred ukončením synovho štúdia, dôjde k zásadnej zmene pomerov v zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine a k priamemu ohrozeniu jeho stabilného prostredia. Syn nadobudne plnoletosť 03.02.2026, naďalej však bude nezaopatreným dieťaťom až do ukončenia denného štúdia na strednej škole. Náhle vystať z bytu by znamenalo narušenie jeho vzdelávania a psychickej stability. Jej nárok potvrdzuje judikatúra a to rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/184/2017, podľa ktorého najlepší záujem dieťaťa musí byť prioritným hľadiskom pri všetkých rozhodnutiach, ktoré sa ho týkajú; ochrana bývania dieťaťa patrí medzi tieto záujmy, uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/68/2019, podľa ktorého je neodkladné opatrenie možné nariadiť aj na ochranu užívacieho práva k nehnuteľnosti, ak je to nevyhnutné pre výkon rodičovských práv a ochranu dieťaťa, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 383/2015, podľa ktorého zásah do bývania dieťaťa bez zabezpečenia náhradného riešenia môže predstavovať porušenie jeho základných práv, ako aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci „Volf proti Poľsku (č. 44546/98)“ o tom, že štát má pozitívnu povinnosť zabezpečiť, aby bolo dieťa chránené pred zásahmi, ktoré ohrozujú jeho rodinný život a stabilné bývanie.

2.1 Za podstatnú skutočnosť žalobkyňa označila, že žalovaný reálne nebýva v spodnom byte a má zabezpečené nové bývanie na adrese H. XX vo vlastníctve jeho terajšej partnerky. Potrebu ochrany pokojného domova podľa nej zvyšuje, že voči žalovanému prebieha trestné stíhanie pre prečin týrania blízkej a zverenej osoby.

2.2 Navrhla, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie výrokom: „Súd zakazuje odporcovi vykonať akékoľvek kroky smerujúce k vystaťovaniu navrhovateľky D. A. B. a G. B. z bytu na adrese X. XXXX XX, C., a určuje, že navrhovateľka je oprávnená tento byt užívať spolu so synom do ukončenia jeho štúdia na strednej škole v dennej forme alebo do doby, kým si navrhovateľka a jej syn nezabezpečia primerané náhradné bývanie, podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr.“, alternatívne, aby odvolací súd vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný v podaní zo 07.10.2025, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o starostlivosti o ich spoločné dieťa nijako nesúvisí s právom žalobkyne a syna užívať byt v jeho vlastníctve. Byt nadobudol ešte pred uzavretím manželstva, netvorí súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vypratanie z bytu sa netýka syna, ale výlučne žalovanej, ktorá v byte býva bez právneho dôvodu. Žalobkyňa podala voči žalovanému trestné oznámenie účelovo, aby ho poškodila a konanie o jej trestnom oznámení žiadnym spôsobom nesúvisí s občianskoprávnym konaním o nariadenie neodkladného opatrenia. Návrh žalobkyne, aby mohla byt žalovaného užívať až do ukončenia štúdia spoločného syna na strednej škole, prípadne do doby, kým si zabezpečí náhradné bývanie je bez právneho základu. Žalobkyňa nemá žiaden právny titul, ktorý by ju oprávňoval bývať v byte žalovaného. Žalobkyňa ho obmedzuje v jeho vlastníckom práve k bytu. Žalobkyňou predkladané dôkazy nesúvisia s prejednanou vecou alebo sú irelevantné. Navrhol potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie s tým, že trvá na tom, aby žalobkyňa vypratala jeho byt a nahradila mu škodu vo výške 7 200,- €, ktorá vznikla neoprávneným užívaním bytu.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne podľa § 34 ods. 1 C. s. p. prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že odvolanie smeruje proti procesnému uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom môže súd podľa § 329 ods. 1 C. s. p. rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania a zákonné podmienky pre nariadenie odvolacieho pojednávania ustanovené v § 385 ods. 1 C. s. p. splnené neboli a po vyhodnotení odvolania žalobkyne ako nedôvodného v celom rozsahu stotožňujúc sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správne.

5. Skutkové okolnosti vyplývajúce z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani podľa názoru odvolacieho súdu neboli postačujúce na identifikáciu nároku, ktorému sa má nariadením neodkladného opatrenia poskytnúť ochrana. Žalobkyňa v návrhu uviedla iba to, že je bývalou manželkou žalovaného, z ich manželstva pochádza spoločný syn G. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol rozsudkom po rozvoде zverený do jej osobnej starostlivosti a v súčasnosti študuje na strednej škole formou denného štúdia. Žalobkyňa spolu so synom býva na A. X. XXXX XX, C. v byte vo výlučnom vlastníctve žalovaného, ktorý počas manželstva tvoril spoločné rodinné obydlie. Po rozvoде manželstva žalobkyňa zabezpečuje starostlivosť o syna v tomto byte. Žalovaný podľa tvrdenia žalobkyne ju informoval, že po nadobudnutí plnoletosti syna bude musieť ona tento byt opustiť. Žalovaný býva so svojou priateľkou v byte v jej výlučnom vlastníctve. Ako dôkazy, ktoré mali preukázať dôvodnosť jej návrhu doložila potvrdenie o štúdiu syna na strednej škole, výpis z katastra nehnuteľností o vlastníctve bytu, v ktorom žije žalovaný so svojou priateľkou, rozsudok o zverení maloletého dieťaťa do jej osobnej starostlivosti a kópiu upovedomenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Brezne, odbor kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality z 26.06.2025 adresovaného žalobkyňi, v ktorom orgán činný v trestnom konaní upovedomuje žalobkyňu ako oznamovateľku a poškodenú o začatí trestného stíhania za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby preto, že v rozmedzí rokov 2002 až 2004 jej žalovaný mal spôsobovať psychické a fyzické utrpenie, v období od roku 2010 do roku 2023 opakovane jej žalovaný spôsoboval svojím správaním psychické a fyzické utrpenie a že ju v roku 2013 fyzicky žalovaný napadol.

6. V súlade s § 185 ods. 2 C. s. p. si súd prvej inštancie obstaral z verejných registrov a zoznamov výpisy, z ktorých zistil, že žalobkyňa je v Registri obyvateľov evidovaná s trvalým bydliskom v obci C.. Žalovaný má evidovaný trvalý pobyt na adrese E. X. XXXX XXXX/XX, C.. Spoločným synom strán sporu je G. B., nar. XX.XX.XXXX. Byt č. X vo vchode č. XX na X. I. bytového domu na č. XX na E. X. D. F. C. je podľa LV č. XXXX pre katastrálne územie C., obec C. evidovaný ako výlučné vlastníctvo žalovaného na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu F./XX z 12.07.2004 a v časti C-Ďarchy je k tomuto bytu evidované len zákonné záložné právo v zmysle § 15 zákona č. 182/1993 Z. z. v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov.

7. Žalobkyňa tvrdí, že nárok, ktorému má byť poskytnutá ochrana vyplýva z § 24 a § 28 Zákona o rodine, z článku 41 ods. 4 Ústavy SR, článku 3 ods. 1 a článku 27 Dohovoru o právach dieťaťa. Žalobkyňa si nesprávne vysvetľuje pojem nárok – právo, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Navrhovaným neodkladným opatrením žiadala žalobkyňa uložiť žalovanému zákaz podnikat kroky smerujúce k vyťahovaniu jej osoby z bytu na adrese E. X. XXXX XX F. C. a rozhodnúť o tom, že má právo tento byt užívať spolu so spoločným synom G. B. až do skončenia jeho denného štúdia na strednej škole. Na to, aby mohlo byť návrhu žalobkyne vyhovené by musela žalobkyňa preukázať, tak ako dôvodil súd prvej inštancie, že žalobkyňi svedčí právo užívania bytu vo výlučnom vlastníctve žalovaného na základe nejakého právneho titulu, ktorého existencia tvrdená ani nebola. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že rozhodnutie o rozvoде manželstva a zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti žalobkyne nezakladá právo žalobkyne bývať v byte vo výlučnom vlastníctve žalovaného a že z ňou prednášaných skutkových tvrdení nie je možné vyvodiť existenciu akéhokoľvek práva žalobkyne k bytu žalovaného. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie a vo vzťahu k odvolacím dôvodom (správne podriadeným pod § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ Civilného sporového poriadku podľa slovného vymedzenia) uvádza, že skutkový stav zistil súd prvej inštancie správne a vec správne právne posúdil. Ustanovenie § 24 ani § 28 Zákona o rodine nepriznáva žalobkyňi právo obývať byt žalovaného bez právneho titulu a takéto právo jej nevyplýva ani z článku 41 ods. 4 Ústavy SR, ani z článkov 3 a 27 Dohovoru o právach dieťaťa.

8. Nie je možné súhlasiť so žalobkyňou, že judikatúra najvyšších súdnych autorít potvrdzuje existenciu jej nároku, ktorému žiadala poskytnúť ochrana. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/184/2017 sa netýka najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, predmetom tohto konania bolo rozhodnutie o navrátení vlastníckeho práva k nehnuteľným veciam podľa reštitučných zákonov.

Uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/184/2017 bolo zrušené nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 412/2018.

8.1 Uznesením sp. zn. 3Cdo/68/2019 z 23.05.2019 zastavil Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konanie z dôvodu úmrtia žalobcu a späťvzatia dovolania jeho právnymi nástupcami. Pokiaľ žalobkyňa mala na mysli poukazom na toto rozhodnutie, že jej právo užívať byt žalovaného a nedôvodná žiadosť žalovaného na vypratanie jeho bytu je podložená rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/220/2016, voči ktorému dovolanie smerovalo, opäť ide o nesprávny názor žalobkyne. Skutkové okolnosti, ktoré viedli k zamietnutiu žaloby o vypratanie bytu vo veci prejednávanej Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17Co/220/2016 nie sú totožné ani porovnateľné s tými, ktoré vyplývajú z návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovanej, voči ktorej sa vo veci sp. zn. 17Co/220/2016 domáhal žalobca vypratania bytu, svedčilo právo bývania v byte titulom vlastníckeho práva k bytu nadobudnutého darom.

8.2 Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. II. ÚS 383/2015 odmietol sťažnosť obchodnej spoločnosti smerujúcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/82/2014, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V tomto rozhodnutí sa ústavný súd vôbec nezaoberal právami dieťaťa na bývanie.

8.3 Žalobkyňou označené rozhodnutie ESLP „Volf proti Poľsku (č. 44546/98)“, v ktorom má byť vyslovené, že štát má pozitívnu povinnosť zabezpečiť, aby bolo dieťa chránené pred zásahmi, ktoré ohrozujú jeho rodinný život a stabilné bývanie odvolací súd nenašiel. Jeho existenciu žalobkyňa nepreukázala.

9. Žalobkyňa argumentuje právami dieťaťa, avšak navrhovaným neodkladným opatrením žiadala zabezpečiť právo na bývanie v byte žalovaného pre seba bez toho, aby jej k tomu svedčil akýkoľvek právny titul. Súd prvej inštancie dospel k správne názoru o neexistencii práva žalobkyne, ktorému má byť poskytnutá dočasná ochrana navrhovaným neodkladným opatrením. Nebol splnený ani druhý predpoklad pre vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov, keď nebolo preukázané, že by žalobkyňi hrozilo porušenie existujúceho práva.

10. Žalovanému ako úspešnej strane vznikol voči žalobkyňi podľa § 255 ods. 1 C. s. p. nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému podľa obsahu spisu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva (R 72/2018).

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).